

AZ AGOSTYÁNI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESZOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2011. 12. 24. - XX. ÉVF. 6. SZ.

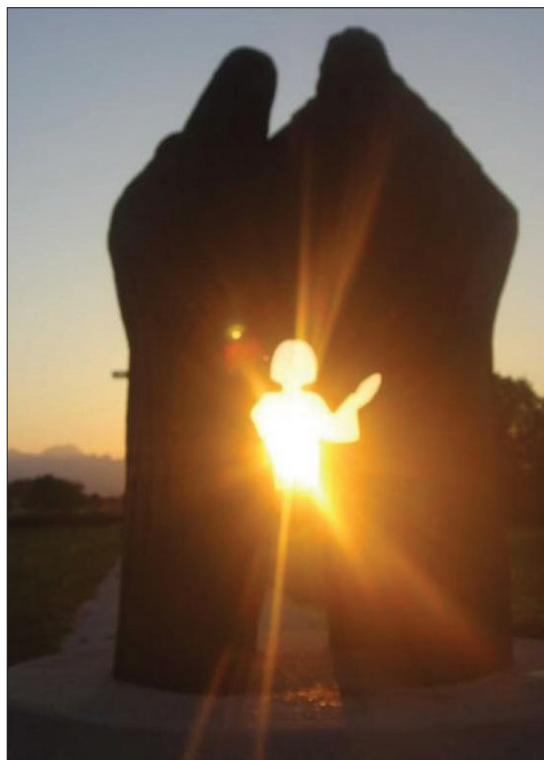
A család élete az Úrban

A történelem legfontosabb pillanata, amikor a Teremtő, az örök Logosz, ebbe az emberi létbe alászáll, és hozzá köti magát. Ez egy egészen más nagyságrendből származó esemény, mint eddig bármi, beleértve magát a teremtést is. Ezáltal megjelenik egy olyan dimenzió, melyben az Isten már nem valami távoli, tisztelhető, de nem szerethető Király, hanem sokkal inkább az ember legközelebbi „hozzátartozója”, aki sokkal jobban ismeri az embert, mint az saját magát. Ő a mi Istenünk.

„Amikor Jézus Krisztus a világot meg akarta váltani, művét a család megszentelésével kezdte el.” Jézus születésével újfajta család jött létre, a Szentcsalád, mely minden család örök példaképévé vált. A házasság szentségén alapuló család az egyház, mint üdvözített és üdvözítő közösség megvalósulásának sajátos módja. Az egyházhoz hasonlóan az a feladata, hogy befogadja Krisztus szeretetét és jelenlétét, és azt sugározza maga körül a világban - mondta XVI. Benedek pápa. „A házastársi szeretetet nem a sok szép beszéd jellemzi, hanem az állandó, minden egyéb fölé helyezett szeretetteljes, bensőséges kapcsolat és a tett, melyben mindkét fél mindazt, ami az ő sajátja (a lelke, a szíve,

a teste) összekapcsolja azzal, ami házastársának a sajátja (a lelkével, a szívével, a testével).” Így válik a kettő egyggyé. Az ember ebben a kapcsolatban teljeseedik ki igazán Így lesz ez a kapcsolat Isten képmása, Isten ugyanis természeténél fogva kapcsolat: az Atya, a Fiú és a Szentlélek egymással való kapcsolatában létezik.

A Megtestesülés csodája által Isten elhagyta mennyei otthonát, hogy nekünk ajándékozza magát egészen. Ezért jött a földre, hogy minden formában, a bölcsőtől a keresztfáig,

a kenyér és bor színében, Önmagával tápláljon minket. Mindnyájunkat. Isten életének ez a szüntelenül áradó önátadása vált láthatóvá Jézus Krisztusban. De a környezet, melyben Isten élete megnyilatkozott, nem csillogással teli rivaldafény, hanem egy egyszerű család mindennapi élete. Ily módon Jézus nemcsak a Szentcsaládot emelte isteni méltóságra, hanem minden emberi családi kapcsolat isteni rangot kapott. A keresztyén család Isten belépése az emberek közé. Családunknak olyannak kell lennie, hogy amikor az emberek látják a családtagok egymás iránti önzetlen, odaadó, hűséges szeretetét, azt érezzék, csakugyan megérkezett az Úr, itt a mi üdvösségünk.

Karácsony zsolozsmájának egyik olvasmányában Nagy Szent Leó pápa prédikációját állítja elének az Anyaszentegyház: „Senki sincs ebből az örömből kizárva, egyformán, mindannyiunknak megvan a közös okunk arra, hogy örvendezzünk. Vigadjon a szent, mert közeleg győzelmi pálmája. Örüljön a bűnös, mert megbocsátásra kap meghívást. Örvendezzék a pogány is, mert őt is az életre hívják. Ismerd fel, ó keresztyén, nagy méltóságodat! Az isteni természet részesévé lettél.”

Gábor atya

*Minden kedves Olvasónknak
áldott, békés karácsonyi ünnepeket és kegyelemben gazdag, boldog új évet kíván a szerkesztőség!*

Vadász Zoltán újmiséje

„Érte mindent elvettem...”
Fil.3.8b

2011. október 30-án Vadász Zoltán újmiséjét mutatott be az agostyáni és vértestolnai templomban.

A fiatal atyát idén nyáron szentelték pap-pá és ettől az évtől püspöki biztos a soproni Szent Orsolya iskolában, továbbá az Orsolyita templom igazgatója.

Zoltán atya szentbeszédében kitartó imádságra buzdította a híveket további papi hivatásokért. A szentmise végén újmisést áldásban részesítette a jelenlévő atyákat, papnövendékeket, ministránsokat és a híveket.

A liturgia zenei részében közreműködött Hermann László tenor-énekes, és Hegyi Krisztina fuvolista.

Isten áldása kísérje útját és munkáját, imádkozzunk érte, hogy öröme legyen teljes lényével minden pillanatban Istent szolgálni.

Nágel Balázs

Vértestolnai templomszentelés

November 27-én, advent első vasárnapján dr. Pápai Lajos püspök úr áldotta meg a felújított vértestolnai templomot. Megújult a toronysisak, a homlokzat és parkosítással a templom környezete is. A templom megáldására a szentmise kezdetén kerül sor. A püspök úr szentbeszédében kiemelte, hogy „a templomhoz való ragaszkodás kifejezi az Istenhez való hűségünket. Fontos, hogy az Isten háza szép legyen, de ugyanakkor templom a megkeresztelt ember is, a Szentlélek temploma, ezért széppé kell tenni önmagunkat is, melyre kiváló alkalom nyílik advent időszakában a szentgyónás elvégzésével.”

A szentmise után a püspök úr megtekintette a német nemzetiségi házat, és köszönetét nyilvánította minden templomfelújításban résztvevő kedves hívőnek.

Harmados Oszkár

Szegények miséje a Kapucinus templomban

Idén negyedik alkalommal került sor -Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepéhez kötődően- a szegények miséjére. Templomunkban 2007. novemberében áldották meg Cs. Kiss Ernő szobrászművész Szent Erzsébet szobrát. Ebből kiindulva és ehhez kapcsolódva a plébánia a szegények védőszentjének ünnepén

Missziós hét Tatán

„Menjete, tegyetek tanítványommá minden népet!” – mondta Jézus tanítványainak. Ezt a felhívást követik a világ számos országában tevékenykedő misszionáriusok, akiknek célja Krisztus tanításának továbbadása az egész földkerekségen. 1926 óta az Egyház minden évben megtartja a világmisszió napját, de emellett fontosnak tartja nemcsak a távoli, hanem a helyi misszió szolgálatát is. „A missziós lendület mindig helyi egyházaink elevevességének jele volt. Mindazonáltal újra meg kell erősítenünk, hogy az evangelizáció a Szentlélek műve, és még mielőtt tettekben megnyilvánulna, tanúságtétel és Krisztus világosságának kisugárzása a helyi egyház részéről”, olvasható a Redemptoris missio pápai enciklikában.

Tatán november 4-13. között került sor a missziós hét megrendezésére. A gazdag valósi és kulturális programsorozat keretében november 5-én, templomunk védőszentjének, Szent Imrének ünnepén, Székely János esztergomi segédpüspök mutatott be főpapi szentmisét.

Barsi Balázs atya három napos lelkigyakorlatot tartott, mely során elgondolkodhatunk azon, milyen sürgetően fontos korunkban is az evangélium hírüladása. A missziós küldetés ugyanis hivatása mindazoknak, akik részesültek a keresztség szentségében, hogy szolgálói és apostolai legyünk Jézus Krisztusnak. Balázs atya - utalva Newman bíborosra - kiemelte,

hogy „két alapvető valóság van: én és az én Teremtőm. Rajta kívül senkim sincs.” De a mai világ ott tart, ahol Ádám: a világot isteníti, pedig a világ nem Isten. Isten a semmiből teremtett mindent, mint ahogy azt a Hiszekegy elején megvalljuk. A Hiszekegy titkait azonban csak Jézus Krisztus által ismerjük. Szükségünk van a Jézussal való találkozáshoz. Ezért az Eucharisztia nem csupán az Egyház életének, hanem küldetésének is forrása és csúcspontja.

Vendégünk volt Sebastian atya, a Pápai Missziós Művek igazgatója, aki azt hangsúlyozta, hogy „az egyház lényege, hogy hirdesse a Feltámadt Krisztus örömét, és ha ezt a megbízatást nem értjük meg, nem értettük meg, mit jelent a parancs: „szeresd felebarátodat”, és e nélkül nem lehet igazán szeretni az egyházat.”

A missziós hét záró szentmiséjét Palánki Ferenc egri segédpüspök celebrálta, majd orgonahangversenyt hallhattunk Liszt Ferenc műveiből, Kovács László előadásában.

Hálás szívvel köszönjük a részvételt mindenkinek. Legyen ez a hét bátorítás számunkra, hogy misszióinkat megújult erővel tudjuk folytatni ott, ahol élünk. Legyünk derűsek a reményben, miközben megvalósítjuk Isten tervét, „hogy az egész emberiség Isten egyetlen népévé, Krisztus egyetlen testévé legyen, a Szentlélek egyetlen templomává épüljön.”

Jánoska Tibor

Mikulás ünnepség Vértestolnán

December 4-én, egy héttel a püspöklátogatás után egy másik nagy vendég, a Mikulás látogatott Vértestolnára, és megajándékozta az egyházközség gyermekeit.

Horváth József tatabéri lelkész mutatta be az ünnepi szentmisét advent második vasárnapján. A Mikulás a szentmise végén érkezett. A gyerekek nagy lelkesedéssel fogadták, és személyesen vették át az ajándékokat. A Mikulás arra biztatta őket, hogy figyeljenek egymásra, és legyenek jók egész évben.

Harmados Oszkár

Kereszt a Tojás-hegyen

Az agostyáni Tojás-hegy tetején lévő fogadalmi keresztet Werner Péter és Rozmann Hajnalka állíttatta.

A felirátán ez áll: Köszönet őseink emlékére. A kereszt megáldása még szeptember 3-án történt, erről egy képet előző lapszámunkban közöltünk.

Évtizedekkel ezelőtt hagyománya volt az ehhez hasonló „civil” fogadalmi keresztállításoknak, manapság egyre ritkábban találunk ilyen kezdeményezésekkel.

Jó látni, hogy vannak még olyan nagylelkű hívő emberek, akik Isten iránti szeretetüket és hálájukat úgy fejezik ki, hogy emléket állítanak azzal a céllal, hogy a fogadalmi kereszt mellett elhaladó járókelőknek úton-útfélen eszébe jusson Krisztus és az emberek felé áradó isteni kegyelem.

Gondoljunk arra, ha ehhez hasonló keresztet látunk, hogy Isten a hétköznapijainkban is munkálkodik, ajándékokkal halmoz el, és nekünk mindig hálásnak kell lenni a jótéteményekért, nemcsak a közelgő karácsonyi időszakban.

Nágel Balázs

Jánoska Tibor

Árpád-házi Szent Erzsébet

(német nyelvterületen gyakorta Tübingi Szent Erzsébet)

(* Sárospatak, 1207 – † Marburg, 1231. november 17.)

II. András gyermekei közül Erzsébet volt a harmadik. Születésének helyéről többféle elmélet létezik, ezek alapján Sárospatak, Óbuda és Pozsony jön szóba. A fentiek közül Sárospatak a leginkább elfogadott. Budán keresztelték meg. Bátyja később IV. Béla néven lett magyar király.

A kor szokásának megfelelően még gyermekként eljegyezték I. Hermann tübingi örgróf ugyancsak Hermann nevű fiával. Díszes magyar küldöttség vitte a magyar király lányát Tübingiába igen gazdag, kincstáryi ajándékkal. Eisenachba, majd Wartburgba került. Az irodalom- és zenekedvelő örgróf és buzgón vallásos felesége mellett jó nevelést kapott.

1213-ban meghalt az édesanyja, ami után hosszú ideig rémálmai voltak.

Völegénye, a betegeskedő Hermann 1216-ban 19 évesen meghalt, ekkor – némi politikai huzavona után – annak öccse, Lajos jegyezte el. Az esküvőt 1221-ben tartották Eisenachban. Erzsébet a nála 7 évvel idősebb Lajossal boldog házasságban élt. Gyermekeik Hermann (1222. március 28.), Zsófia (1224. március 20.) és Gertrúd (1227. szeptember 29.).

1222-ben „utólagos nászútra” visszalátogatott férjével Pozsonyba; csak itt tudta meg anyja meggyilkolásának tragikus történetét. Erzsébet korán elkezdte a vezeklő életmódot: böjtölt, ostromozta magát, vezeklőövet is hordott. Gyakran virrasztott. Első gyermekének születése után menedékhelyet alapított árva gyerekek részére. Második gyermeke születése után hálából 28 ágyas kórházat nyitott, ahol maga is segített a betegápolásban. A szegényeket segítette.

Megkoronázásakor II. Frigyes III. Ince pápának ígéretet tett keresztes hadjárat indítására. Ennek beváltása Lajost, mint vazallust érintette. Erzsébet maga varrta fel a keresztesek jelét férje ruhájára. Ettől kezdve gyászruhát hordott.

1225-ben Erzsébet vette át férje helyett a tartomány kormányzását. Orvosolni igyekezett az éhínségek, a járványok okozta sebeket. Kinyitatta Wartburg élektárait, élelmezte a szegényeket. Maga is mértéktartóan élt. A családtagok aggódva nézték Erzsébet „pazarlását”.

1227. szeptember 11-én hunyt el Lajos. Gertrúd lányát, aki szeptember 29-én született már nem láthatta meg.

IX. Gergely pápa levelében atyai szavakkal bátorította Erzsébetet, és igen szigorú Konrád mestert gyóntatójává és hivatalos védelmezőjévé nevezte ki.

Lajos öccsei, Henrik és Konrád igen keményen bántak Erzsébettel. A 20 éves özvegyet megfosztották vagyonának kezelési jogától és férje birtokainak jövedelmétől.

A kialakult helyzet miatt Erzsébet egy októberi napon észrevétlenül elhagyta Wartburgot újszülöttjével, majd másnap két másik gyermekét is elhozatta. Fonással tartotta fenn magát, gyermekeit megmaradt ékszereiből neveltette. Eckbert, bambergi püspök befogadta Pottenstein várába, és Erzsébetnek az újrarahasodást javasolta. II. Frigyes császár meg is kérte a kezét, ám Erzsébet nem akart újabb házasságot kötni.

Rövid időre még visszatérhetett Wartburgba, ám a család javaslatára Marburgba költözött. Assisi Szent Ferenc harmadrendjének tagja lett, ettől kezdve egyszerű szürke köntösben járt. Bár II. András hívta, gyermekei nevelése miatt nem tért vissza Magyarországra. Erzsébet 3 nappal előbb megmondta halálának napját. Sírja mellett számos csodás esemény történt. IX. Gergely pápa avatta szentté 1235-ben. Marburgi sírja fölé 1236-ban elkezdték építeni az Erzsébet-templomot, mely 1283-ban készült el. Magyarországon IV. Béla, Erzsébet testvére építtette tiszteletére az első templomot Kápolnán.

Erzsébetet többnyire rózsákkal a kötényében, kosarában ábrázolják. Ennek eredete az a legenda, mely szerint férje halála után Erzsébet továbbra is gondoskodott a szegényekről. Egy alkalommal kenyereket vitt gondozottjainak, mikor sógorával, Henrikkel találkozott. Annak kérdésére, hogy mit visz kosarában, Erzsébet tartva attól, hogy esetleg megtilthatják neki a jótékonykodást, így válaszolt: rózsákat. Mikor megmutatta, a kenyerek helyett illatos rózsák voltak kosarában. Isten nem akarta, hogy a szent aszszony hazudjon.

Rövid 23 évet, mégis teljes életet élt.

Erzsébet mindössze huszonnégy éves volt, amikor földi életét befejezte. Magas láz vett erőt rajta, és a fal felé fordulva, vacogva feködt az ágyán. Egyszer csak a körülötte lévőkhöz lettek figyelmesek, hogy halkán, magyarul énekel. Aztán felsóhajtott: „Itt az óra, amikor a Mindenható magához hívja barátját” - és elszenderült.

Halálának híre megindította az egész tartományt. Szegényes, harmadrendi ruhájában ravatalozták föl az ispotály kápolnájában. Az emberek pedig seregestül jöttek, hogy utoljára láthassák jószágos anyjukat.

Ünnepét 1670-ben vették föl a római naptárba temetésének napjára, november 19-ére.

Az 1969-es naptárreform alkalmával ünnepét visszatették november 17-ére, halálának napjára, Magyarországon azonban megmaradt az eredeti napon

Erzsébet tisztelete a 13. századtól nagyon gyorsan elterjedt egész Európában. Egymás után alakultak a Szent Erzsébet-kórházak, templomok, kápolnák és kolostorok.

Az egyik legismertebb Szent Erzsébet tiszteletére szentelt székesegyház a kassai Szent Erzsébet-dóm.

Budapesten a VII. kerületben 1931-ben Szent Erzsébet halálának 700. évfordulóján a Szegényház teret, melyen Szent Erzsébet tiszteletére emelt templom áll, átnevezték a szent legendája nyomán Rózsák terére.

Életének ismeretében felvetődhet bennünk a kérdés: a középkor szentje miben lehet a mi példaképünk. Csillagként ragyogott a keresztény világ egén Erzsébet, de ma más felfogás szerint lesznek sztárok, csillagok egyes emberek, pedig sokszor sem az életük, sem a művészetük nem tenné követésre méltóvá azokat, akiket a mai ifjúság körülrajong. Ezek a modern „csillagok” inkább a „szakaszd le minden óra virágát” felfogás szerint élnek, s elutasítják maguktól azokat az értékeket, amik nélkül nincs szép és boldog emberi élet. A kereszténység életfelfogása is idegen tőlük.

Mit tanulhatunk Erzsébettől?

- Hűséget. Hűséget választott új hazájához, férjéhez és gyermekeihez.
- Felelősséget a rábízottak iránt.
- Szeretetet: Szent Ferenchez hasonlóan szerette az embereket, különösen a szegényeket. Sőt, különösen őket!
- Állapotbeli kötelességének mindvégig eleget tett, s ebben is példaképünk lehet.
- Az egyszer kimondott igent komolyan vette, s nem vont vissza. Érett fejjel maga is őszintén elfogadta a dinasztikus érdekekből kötött házasságot, de férjét valódi szerelemmel is szerette.
- Anyai kötelességét is teljesítette, s amikor végleges döntéssel elkötelezte magát Isten ügyének kizárólagos szolgálatára, először gondoskodott gyermekeiről, Gertrúd nevű lányát az egyház a boldogok között tartja számon

Irgalmas Istenünk, kérünk, világosítsd meg híveid szívét, és Árpád-házi Szent Erzsébet közbenjárására segíts minket, hogy a világ által fölkínált jólétet megvessük, és mindig égi vigasztalásodnak örvendjünk!

dr. Túri Róbert

A jövőnkről van szó!

Persze most nem elsősorban a saját személyes jövőnkre gondolok, sokkal inkább közösségeink jövőjére, így végső soron nemzetünk jövőjére is.

A jövő alakítása gyermekeinken múlik, és hogy ők milyen módon képzelik el és kezdik ebből adódóan majd formálni és élni, saját, és közösségeik életét, annak felelőssége a mi kezünkben van. Nekünk kell rávezetnünk őket a fontos-nem fontos, értékes-értéktelen, helyes-helytelen közötti megfelelő választás képességére. Gyermekeink értékrendjének kialakítása két fő pilléren nyugszik: az egyik a család, a másik az oktatás. Azt, hogy családjainkba mit engedünk be a világból, hogy milyen példát, értékeket mutatunk fel a gyermekeknek, könnyebben tudjuk szabályozni. Az oktatás kérdése ennél sokkal összetettebb.

Hát igen, az iskola!

Régi vágyunk Tatán katolikus értékrend szerint működő általános iskola létrehozása. Sajnos ezt a törekvést az utóbbi évek visszatekintve kudarcok sorozata jellemezte, az év elején indult legutóbbi iskolaalapítási elképzelések sem hoztak eredményt.

Néhányan azonban azok közül, akik a legutóbbi kezdeményezés során hitet tettek a katolikus iskola ügye mellett, úgy gondoltuk, továbbra is tartsuk ébren a szándékot, ne hagyjuk, hogy ismét elhaljon egy ilyen fontos ügy. Úgy döntöttünk, együtt maradunk, „örizzük a lángot” és dolgozunk azért, hogy elősegítsük az iskola elindításához szükséges feltételek

megteremtését. Megalakítottuk a *Szent Márton Kör*t. Munkánkban részt vesznek szülők, pedagógusok, civil szervezetek tagjai, és az egyházközségek is.

Mit tudunk tenni?

Egy iskola működéséhez számos feltételnek együttesen kell megvalósulni. Épület kell hozzá a szabályok szerint meglévő szerkezettel és helyiségekkel. Fenntartó szervezet szükséges, amely a működés anyagi eszközeit megteremti. Pedagógusok kellenek, akik egy jól felépített pedagógiai program alapján, hitükre és szak tudásukra alapozva biztosítják az oktatás színvonalát. A legfontosabbat a végére hagytam: a gyerekek, akik ebben az iskolában majd tanulni szeretnének.

Tudjuk, hogy városunkban sokan vannak, akik gyermekeik oktatását szívesen látnák egy katolikus iskola intézményében, akik az iskolától a tananyag leadásán túl elvárják gyermekeik erkölcsi nevelését is – az evangélium szellemében. Sajnos azonban eddig ezek a családok nem tudtak még olyan közösséggé formálódni, amely a közakaratnak a döntéshozók számára is nyilvánvaló, és egyértelmű szándékát tudja képviselni. A Szent Márton Kör ebben kíván a katolikus családok segítségére lenni. Közösséget kell építenünk: „Ahol ugyanis ketten, vagy hárman összegyűlnek a nevemben...” (Mt.18.20)

Hogyan kezdjük el?

Természetesen a gyermekek felől. Óvodás és kisiskolás gyermekeket hívunk, várunk – szüleikkel együtt – rendszeres programjainkra. Októbertől havonta,

szombat délelőttönként „Engedjétek hozzám a gyermekeket” címmel kézműves, zenei, irodalmi jellegű foglalkozásokat tartunk pedagógusok vezetésével a BorDó házban. Játékos szabadtéri összejöveteleket, kirándulásokat is tervezünk a közeljövőben, és a Cseke-ligeti nagy sikerű családi napok sorát is folytatni akarjuk. A gyermekekkel együtt szüleiket is szeretnénk megnyerni, hogy jelenlétükkel, részvételükkel járuljanak hozzá a közösség építéséhez, esetleg szakértelmükkel, munkájukkal lehetőségeik szerint segítsék céljaink megvalósulását. Iskolaépületet emelni nem tudunk, a működés pénzügyi feltételeiben sincs lehetőségünk részt vállalni. Abban azonban, hogy akik ennek megteremtésében támogatni tudják ügyünket, felkeressük, megszólítsuk, és munkájuk összehangolásában segítsük, minden tőlünk telhetőt elkövetünk.

A jövőnkről van szó! Ha most nem tesszük ezért, nem igyekszünk mielőbb pótolni elmulasztott kötelességünket, nem várhatjuk el, hogy társadalmunk kiheverje az elmúlt évtizedekben elszenvedett morális pusztítás következményeit!

*

„Egy iskolát először lélekben kell megalapítani!”

(Korzenszky Richárd OSB – korábbi gimnázium-igazgató Pannonhalmán)

2011. november

Szabó Gábor
-Szent Márton Kör-

Valóban ekkora probléma az ajándékozás?

Sok embertől hallom, hogy nem egyszerű manapság ajándékot venni a családtagjaiknak, szeretteinek. Azt is sokan fennhangon fújják, hogy 24-ére már nincs is karácsonyi hangulatuk. Nem csoda, hiszen már Mindenszentek után a boltok elárasztanak bennünket karácsonyi ajánlatokkal és valóban kiégetik belőlünk a klasszikus „karácsonyi hangulatot”...

Hallottam évekkor elelőtt egy nagyon jó tippet az ajándékozásról, azóta ezt alkalmazom, és működik:

Az ajándékozás valójában nem más, mint örömet szerezni másnak és ezáltal az Ő örömeiben osztozni, vele együtt örülni.

Ha ezt a logikát követjük, akkor nem csak nagy ünnepeken kell ezt tenni, hanem sokszor. Egy viszont kell hozzá: folyamatosan oda kell figyelnünk szeretteinkre, vágyaikra, örömeikre, személyiségükre, a kedvüket kell keresni, ezáltal meg kell őket ismerni, és ha így teszünk, akkor nem gond az sem, ha ajándékot kell nekik vennünk. Biztosan „betalál” az ajándékunk, és elérhetjük célunkat.

A baj akkor van, amikor nem figyelünk egymásra, nem ismerjük egymást, és persze a kötelező jellegű ajándékozási időszakokban - pl Karácsonykor - meg vagyunk lőve az ajándékozás tekintetében.

Ez valami olyan, mint egy évben egyszer, igaz, akkor 365-ször fogat mosni. Akkor nagyon vonzó lehet a fogak csillogása, a lehellet kellemes, de mi van a többi időszakban? Ne részletezzük, de képzeljük el.

Ha emberi kapcsolatainkban csak egy évben párszor tartjuk a másikat fontosnak, akkor könnyen megeshet, hogy a kipált és szerethetetlen ajándék rövidesen a kukában végzi.

Mi hasonlóan... szerethetetlenek leszünk, valójában pedig csak egy kicsi odafigyelésen múlna, igaz, arra szükség lenne folyamatosan.

Nágel Balázs

„Amiket egyszer Isten és az ő szentjei tettek, jelen vannak”

Interjú Barsi Balázssal

Fel tudja idézni azt a pillanatot, amikor először érezte: Jézus Krisztus szólítja Önt, hogy legyen a szolgája? Miért választotta a szerzetesi hivatást, s miért éppen a ferences rendet?

Ezt nem lehet felidézni. Ez olyan, mint amikor valaki öntudatra ébred. Amikor én öntudatra ébredtem, rendkívüli módon vonzott a vallás, az oltár, a templom. 3-4 éves lehettem, amikor azt mondtam, hogy pap szeretnék lenni, azóta se más. A szerzetesi hivatást nem választottam. Az Úristen választott arra. Bencés diák voltam, nagyon szerettem a bencéseket, és Szent Ferencről olvastam egy könyvet, és tudtam, hogy ferencesnek kell lennem. Ezek annyira egyszerű dolgok és annyira bonyolultak, hogy nem lehet kibozgni. Olyanok, mint egy emberi kapcsolat.

Az Isten felé vezető út részben az önismeretnek és önfelfogásnak is az útja. Papi, tanári hivatásban, szellemi alapállásának további alakulásában milyen hatások játszottak még közre?

Szent Ferenc mindenképpen, a Newman bíborossal való találkozás, Lisieux-i Szent Teréz és sokan mások. Ez olyan, mint a földön élő jó emberekkel való találkozás. Sok-sok emberi kapcsolaton keresztül alakulunk. Általában nem vagyok önreflexiós típus. Arra emlékszem, hogy ezt rosszul tettem, azt jól, de az állandó önelemzés távol áll tőlem. Nem tudom, hogy kikből vagyok összerakva. Mindig feladatok vonzásában éltem, mint például a lelkigyakorlatok, a készülétek. Éppen el tudok készülni velük, elmondom a prédikációt és jön a következő. Nagyon jó, hogy nem azt kérdezte tőlem, boldog vagyok-e, mert életemben nem értem rá erre a kérdésre válaszolni. Mindenesetre nagyon hálás vagyok a jóságos Istennek, hogy olyan tanáraitam voltak, olyan papokkal találkoztam, és mindenekelőtt olyan szüleim voltak, akiktől csírájában mindent megkaptam.

Sümege - ahol Balázs atya vezeti a rendházat, ápolja és nem túlzás azt mondani, hogy fellenlédítette a lelki életet, templomot emelt, s hálából a város díszpolgárává választották – Mária kegyhely is. Kötődnek az emberek a Szűzanyához? Társadalmunk aktuális nehézségei jelentetik azt, hogy Mária levette rólunk a kezét?

Aki Jézushoz kötődik, az az Édesanyjához eleve kötődik. Lehetetlen Jézussal találkozni, hogy Máriával ne találkoznék. És aki úgy érzi, hogy a Szűzanya levette a kezét rólunk, az valószínű azt jelenti, hogy kísértelt az Ő keze alól. Mert a szentek nem változnak. Isten nem változik. Tehát azok, amiket egyszer Isten és az ő szentjei tettek, jelen vannak.

Hogyan látja az evangéliumi tanácsokat: időszerűek még? Milyen módon lehet az evangéliumi tanácsokat a világban élve megvalósítani? Még általánosabban nézve: mit kínál az Evangélium a mai ember számára, az emberiség mai krízisében?

Először is nem tartom tanácsnak. Ez a kifejezés egy nagy történetet tud maga mögött. Tisztelni kell ezt a kifejezést, ami szüzességet, engedelmisséget, szegénységet jelent, amit a szerzetes megfogad. De ez annak, aki ezt hallja, annak nem tanács. Annak ez parancs. A gazdag ifjúnak parancs volt, hogy hagyjon el mindent. Másnak nem. A Szűzanya megtarthatta a kis háztartását, mégis nagyobb szent volt. Aztán számtalan, most a világban élő ember, akinek családja, gazdagsága van, ezt nem hallja így. Ha hallják, nekik is el kellene hagyniuk mindent. Amikor a gazdag ifjú elment, szomorúan távozott, akkor nem arról beszéltek, hogy nem lett pap, szerzetes, de még jó keresztény lehet. Nem, itt az üdvösségről volt szó. Az apostolok megdöbbenek, hogy hát akkor ki üdvözülni? „Az embernek lehetetlen, Istennek azonban lehetséges.” Ezek után senki ne kérdezze meg, hogy mi lett a gazdag ifjúnál, mert arról semmit nem tudunk. Lesétált a színpadról, amelyet megvilágított a kinyilatkoztatás. Az az állapot, ahogy ő most nem ment, az a kárhozat állapota. Aki tehát szerzetes lesz, az nem egy emelettel magasabb szinten él a keresztény átlaghoz képest, hanem neki ez az üdvösség útja. A papnak az üdvösség útja az, hogy pap. Ha aposztatál, az üdvösség útjáról tér le, de mivel nincs befejezve az élete, Isten irgalmas lesz talán hozzá. Mikor Szent Pál azt mondja, hogy „jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot”, akkor ez a jaj a kárhoztatnak a jaj-a. De akkor a szerzetesség semmi különös szolgálatot nem tenne a világnak, az egyháznak? De igen. Abba a végső állapotba helyezi magát, amibe mindenki kerül a halála pillanatában, hogy mindent elhagy. A szerzetesi élet nem tökéletesebb állapot, hanem prófétai. Tökéletesebb akkor, ha a szerzetes tökéletesebben szeret. A keresztény tökéletesség a szeretet tökéletessége. De prófétai állapot. A próféta nem az, aki megmondja, hogy holnap mi lesz. Az a tenyérjós. Próféta az, aki kiemeli a lényegét. A szerzetesnek olyan életet kell élnie, hogyha ő közben ateista lenne, akkor embernek is rongy. Ha egy keresztény családapa ateistává lenne, akkor még lenne feladata, felnevelni a gyerekeket, felelősségéről gondoskodni, a szüleit ellátni, de ha szerzetesnek a hite megtörne, akkor emberileg is elveszett. Kiemeli, a hívek él

éli a keresztény élet mélységét. Azt a lecsupaszított mélységet, hogy egyedül az Isten számít és a vele való kapcsolat, és minden csak ezen belül van. Hogyan lehet az evangéliumi tanácsokat megvalósítani? A házasságot a házassági tisztaságban, egymásnak való engedelmisségben, és abban a szegénységben, hogy nem imádják a mammont. Mit kíván az evangélium? A legnagyobbat kívánja: hogy az ember váljon emberré. A kegyelem csak emberré alakít, mert emberek vagyunk, de azzá kell válnunk. És a mai ember az emberségében itt-ott megbetegedett. Tehát az evangélium elsősorban azt kínálja fel, hogy ami vagyok, amilyen képességeim vannak, azokat Isten szeretetében mások javára lehet és kell kibontakoztatni. Akit Isten szüzességre hívott, az ezt az állapotot csak Istennel képes kibontakoztatni, hogy lelkileg váljon atyává (Szent Pio atya), és lelkileg anyává legyen (Szent Teréz anyja), és ha házas, a testi termékenységet olyan Istennel való egységben élje, hogy szíve szentélyében szűz maradjon: oda senki és semmi Isten helyébe ne lépjen.

Mit jelent a Karácsony az Ön számára?

Ugyanazt jelenti, amit a mindenkori embernek, a mai embernek, hogy az Isten emberré lett. A karácsony nem a szeretet ünnepe, hanem a második isteni személy megtestesülésének az ünnepe. Hogy „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte.” És ennek a szeretetnek az ünnepe és csak annak a szeretetnek, amely ezen belül van.

Milyennek látja a keresztény hit jelenét és jövőjét?

Ebben én nem tudok eligazodni. Iszonyatos hullámvölgyek és hullámhegyek váltakoznak. Az az ígért, hogy az Egyház fönnmarad a világ végig. De ebbe nem szabad úgy belekapaszkodni, hogy ne tegyünk érte valamit. Úgy látom, hogy a kereszténység egy nagyon szép korszakba került, nem kifelé kell terjeszteni a hitet, hanem belül kell valóban az egyháznak újra egyházzá válnia, a keresztényeknek meg kereszténnyé. Ez pedig a Szentmise felfedezése által lehetséges: az Egyház eucharisztikus Gyülekezet.

(Az interjút a következő számban folytatjuk.)

Készítette: Jánoska Tibor

Búcsúzunk

A Gyászoló Családtagok nevében is szomorú szívvel, de a feltámadás vigaszt adó hitében tudatom, hogy

Varga András

a Kapucinus egyházközség képviselőtestületének nyugalmazott tagja, a Szent Imre Alapítvány kuratóriumának volt elnöke, a Szent Erzsébet ferences világi közösség korábbi vezetője 81 éves korában, hosszú szenvedés után, szentségekkel megerősítve elhunyt.

Bandi bácsi búcsúztatására a Kapucinus templomban került sor ünnepélyes gyázmise keretében, majd földi maradványait a családi kriptába helyeztük végső nyugalomra.

Pax et bonum!
Requiescat in pace!

Gábor atya

A Hívó kérdez

(Mindennapi kérdések liturgiáról, imádságról, egyházi életéről)

Lehet, hogy buta kérdés, de az apostolok is ünnepelték a karácsonyt?

Kedves Olvasónk!

Először is nincs buta vagy rossz kérdés. Ha kérdés merül fel bennünk, az csak akkor lehet rossz, ha nem tesszük fel, nem járunk utána.

De a kérdésre válaszolva: az apostolok még nem ünnepelték a karácsonyt. Viszont ezt az időszakot, a nap téli fordulásának, az új év eljövételének napját már Krisztus születése előtt is ünnepelték. Több ilyen, a különböző kultúrákhoz köthető ünnepről tudunk.

A Római Birodalom területén ebben az időszakban tartották a szaturnália ünnepségeket, melyek Szatunuszhoz, a földművelés istenéhez köthetők. Ebben az ajándékozással, tánccal, vigassággal teli időszakban a természet újjászületését és a fény sötétség feletti diadalát ünnepelték. A másik meghatározó ünnep a Perzsiából származó Mithrasz-kultuszhoz kapcsolódik. Mithrasz, a felkelő nap vagy más néven a világosság istene a mítoszok szerint december 25-én született egy sziklából vagy szűztől. Rómában való elterjedése után nagy népszerűségnek örvendett ez a misztériumvallás, olyannyira, hogy kultuszát egyes császárok államilag támogatták. A zsidó hanuka, avagy a fények ünnepe a makkabeusoknak a szíriai görögök felett aratott győzelméről való megemlékezés. A zsidóság körében vallási jellegét tekintve nincs kiemelt jelentősége, hiszen nem a mózesi könyveken alapul.

Ami miatt sokan párhuzamot vélnek a hanuka és a karácsony között, abban keresendő, hogy időben közel vannak egymáshoz, illetve mindkét ünnepen ajándékokat kapnak a gyermekek.

A forrásokból arra következtethetünk, hogy Jézus születésének ünnepe csak a második században alakult ki. Ekkor az Egyház az Epifániát (Jézus megtestesülését) ünnepelte, valószínűleg január hatodikán. Később azért kerülhetett a karácsony december 25-ére, mert így akarták ellensúlyozni Mithrasz ünnepét. A dátumot 350-ben I. Szent Gyula pápa rögzítette. A korábbi születésnap, amely Vízkereszt néven a karácsony utáni tizenkettedik nap, Jézus megkeresztelésének napja lett, és végül a húsvéti böjthöz hasonlóan előkészületi napokat, az Úrra való várakozást jelentő adventet csatolták az ünnep elé.

A magyar karácsony szó szláv eredetű „korsun”, azaz „lépő, átlépő” szóból származik, mely a téli és a nyári napfordulót, illetve az azok körüli ünnepnapokat jelenti. Érdekes, hogy a magyar nyelv különbséget tesz kiskarácsony és nagykarácsony között. A két elnevezés azonban két külön ünnepet takar: nagykarácsony december 25-e, karácsony első napját, kiskarácsony pedig január 1-je, újév napját. Az ünnepi szokások sokat változtak az évszázadok során. A lényeg azonban változatlan: Jézus Krisztus, Isten egyszülött Fia értünk emberré lett, mert „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.”

„HITVALLÓ IRODALOM”

Pilinszky Jánosra emlékezünk

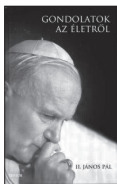
Kilencven éve született, harminc éve halt meg Pilinszky János, a XX. századi magyar irodalom egyik legnagyobb hatású lírikusa. Az ötvenes évektől kezdve szinte heti rendszerességgel publikált kisebb prózai írásokat az Új Emberben, amelynek haláláig munkatársa volt. Költészetének alapvető irányultsága az Abszolútumhoz való közeledés. Verseiben Isten úgy jelenik meg, mint a kinyilatkoztató, önmagát feltáró transzcendens valóság és a rejtőzködő titok ellentét-egysége. A modern magyar költészet legjelentősebb alakjai közül Babits mellett leginkább ő az, akinek vallásossága nemcsak életrajzi-irodalomtörténeti adalék, hanem műveinek feltárt titka. A lírájának korai szakaszában uralkodó apokaliptikus látásmód oly módon szorult vissza későbbi verseiben a felerősödő eszkatologikus szemlélet hatására, hogy közben tekintetét egyre inkább a megváltás misztériumára szegezte. Ez a metszőpont Teremtő és teremtmény között, a kereszt két ágának metszőpontja. Pilinszky ennek a metszőpontnak, a kereszt titkának költője volt, ahogy Jelenits István mondta ravatalánál: „Milyen ámuló szemmel nézett körül, milyen érzékeny és sebezhető vadként élt közöttünk. Botladozva, tétován, és ugyanakkor könnyedén, váratlan biztonsággal. Hogy értett ahhoz, hogy a nyomorúság limlom-tájain megfigyelje és megünnepelje a teremtett lét rejtőzködő fenségét, s a parányi jeledásokat, amelyek átvérzik a mindennapok szövetét, és a világban rólad tanúskodnak. A Báránnyra figyelt, tudta, hogy csak ő nyithatja meg a könyvet. Edzett volt a halálra, s amikor irgalmasságod ítélőszéke elé lépett, hisszük, nem kellett le-sütnie a szemét.”

Kontra Attila

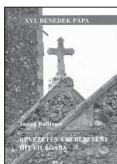
Ünnepi miserend

Agostyán	Dec. 24.	23 ⁰⁰	Karácsonyi szentmise
	Dec. 25.	10 ⁰⁰	Ünnepi szentmise
	Dec. 26.	10 ⁰⁰	Ünnepi szentmise
	Dec. 30.	17 ⁰⁰	Szent Család főünnep; Boráldás
	Dec. 31.	17 ⁰⁰	Hálaadás
	Jan. 1.	10 ⁰⁰	Újévi szentmise
	Jan. 6.	17 ⁰⁰	Vízkereszt ünnepe
Tata	Dec. 24.	16 ⁰⁰	Karácsonyi vigília mise, benne pásztorjáték
		22 ⁰⁰	Karácsonyi szentmise
	Dec. 25.	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰	Ünnepi szentmise
	Dec. 26.	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰	Ünnepi szentmise
	Dec. 27.	7 ³⁰	Szent János apostol ünnepe; Boráldás
	Dec. 28.	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰	Aprószentek ünnepe
	Dec. 30.	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰	Szent Család főünnep (a Család évének lezárása)
	Dec. 31.	18 ⁰⁰	Hálaadás
	Jan. 1.	7 ³⁰ ; 9 ⁰⁰ ; 10 ¹⁵ ; 18 ⁰⁰	Újévi szentmise
	Jan. 6.	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰	Vízkereszt ünnepe
	Febr. 2.	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰	Gyertyaszentelő Boldogasszony
Vértestolna	Dec. 24.	24 ⁰⁰	Karácsonyi szentmise
	Dec. 25.	11 ³⁰	Ünnepi szentmise
	Dec. 26.	11 ³⁰	Ünnepi szentmise
	Dec. 30.	16 ⁰⁰	Szent Család főünnep; Boráldás
	Dec. 31.	16 ⁰⁰	Hálaadás
	Jan. 1.	11 ³⁰	Újévi szentmise
	Jan. 6.	16 ⁰⁰	Vízkereszt ünnepe

Könyvajánló

A Gondolatok az életről Boldog II. János Pál alapvető, rövid pásztori tanításait mutatják be. Két évtized írásainak, beszédeinek összefoglalása, melyek hűen tükrözik a Szentatyá belső, Istenbe vetett mély hitét. Tömören, de szívhez szólóan tekinti végig, hogyan közeledhetünk Istenhez, s hogyan találhatjuk meg lelki békénket a kihívásokkal teli világban. Minden oldal inspiráló tanítás, hogyan kerüljön közelebb Istenhez.

Bevezetés a keresztény hit világába, XVI. Benedek pápa a kereszténység lényegéről, 1967-ben tartott előadásait tartalmazza ez a könyv. Vezérfonala az Apostoli Hitvallás. Célja, hogy a mai kor emberének érthető formában magyarázza el, miben hiszünk mi, keresztények. A 2000-ben megjelent kiadáshoz újra írt előszót, amiben összegzi, hogy az eltelt három évtizedben hogyan változott a közfelfogás Istenről és Krisztusról. A könyv szövegén azonban nem változtatott, hiszen a keresztények hitvallása ma is ugyanaz, mint az első századoké volt: „Hiszek – Amen”.

Miserend

Agostyán Vasárnap: 8:00 Péntek: Nyári időszak 18:00 Téli időszak 16:00	Tata-Kapucinus Vasárnap: 7:30, 9:00, 10:15, 18:00, (vesperás 17:30) Hétfő, kedd: 7:30 Szerda: 7:30, 18:00, (vesperás 17:30) Csütörtök, péntek: 7:30 Szombat: 7:30, 18:00 Adventben Hétfőtől – szombatig 6:00-kor „Rorate” szentmise Minden hónap 13-án fatimai engesztelés: 17:30 közös imaóra; 18:00 ünnepi szentmise	Vértestolna Vasárnap: 11:30 Csütörtök: Nyári időszak 18:00 Téli időszak 16:00
---	--	--

Ünnepek és emléknapok

December

- 24. Szenteste
- 25. Karácsony, Jézus Krisztus születése
- 26. Szent István vértanú
- 27. Szent János evangélista
- 28. Aprószentek
- 30. Szent Család

Január

- 1. Szűz Mária, Isten anyja
- 2. Vízkereszt, Urunk megjelenése
- 6. A napkeleti bölcsek: Gáspár, Menyhért, Boldizsár
- 9. Urunk megkeresztelkedése
- 17. Szent Antal apát
- 21. Szent Ágnes
- 24. Szalézi Szent Ferenc
- 25. Szent Pál apostol megtérése
- 26. Szent Timóteus és Szent Titusz
- 28. Aquinói Szent Tamás
- 31. Bosco Szent János

Február

- 2. Urunk bemutatása
- 5. Szent Ágota
- 10. Szent Skolasztika
- 14. Szent Cirill és Metód
- 22. Hamvazószerda

Energiagazdálkodó rendszerek kivitelezése
Számítógépek, szoftverek forgalmazása
Hardver, szoftver szaktanácsadás

2890 Tata, Május 1. u. 5.
Tel.: 06-34-586-540, 06-34-586-570
Fax: 06-34-480-231

www.tatacomp.hu

LIBITINA

jó kezekben minden könnyebb

2890 Tata, Straszky J. u. 15.
Tel.: 34 / 487 - 847
Fax: 34 / 489 - 110
e-mail: info@libitina.hu

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2012. február 3. • Kérjük kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mailcímre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2011. 12. 24. - XX. évf. 6. sz. • Megjelenik évente hatszor.

Felélős kiadó: Szalai Gábor plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Fax: 34/ 381 019

Honlapcím: www.tatakapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

dr. Székely János főpapi szentmiséje

dr. Barsi Balázs lelkigyakorlatot tartott

Sebastian atya missziós beszámolója

Palánki Ferenc egri segédpüspök missziós hetet záró miséje

Szegények vendéglátása

Vadász Zoltán újmiséje Agostonban

Templomszentelés Vértestolnán

A megújult
vértestolnai templom